

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy sprzeczne jest z art. 56 WE, by osoba fizyczna podlegająca nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Niemczech nie mogła od podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym w Niemczech odliczyć straty z tytułu najmu i dzierżawy nieruchomości położonej w innym państwie członkowskim — w przeciwieństwie do straty powstałej w związku z nieruchomością położoną w Niemczech?
- b) Czy ma przy tym znaczenie okoliczność, że osoba fizyczna samodzielnie dokonała inwestycji w nieruchomość, czy też należy stwierdzić naruszenie również wtedy, gdy osoba fizyczna stała się właścicielem nieruchomości położonej w innym państwie członkowskim w drodze dziedziczenia?
- 2) Czy sprzeczne jest z art. 56 WE, by osoba fizyczna podlegająca nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Niemczech mogła przy ustaleniu dochodów z tytułu najmu lub dzierżawy nieruchomości położonej w innym państwie członkowskim zastosować jedynie zwykłe odpisy amortyzacyjne, podczas gdy w przypadku nieruchomości położonych w Niemczech może zastosować zwiększone, degresywne odpisy amortyzacyjne?
- 3) W przypadku udzielenia na pytania 1 i 2 odpowiedzi przeczącej: Czy sporne przepisy krajowe naruszają swobodę przemieszczania się, która wynika z art. 18 traktatu WE?

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej**(Sprawa C-36/08)**

(2008/C 92/29)

*Język postępowania: grecki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Zavvos i H. Støvlbaek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że przyjmując i utrzymując w mocy przepisy takie jak art. 29 ust. d.1 i d.2 ustawy 3209/03 (dziennik rządowy 304 A), które nie są zgodne z art. 30, 31 i 36 dyrektywy 93/16/EWG⁽¹⁾ oraz nie wycofując dyplomów wydanych z naruszeniem warunków wymienionych w tej dyrektywie, Republika Grecka uchybiła swoim zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 30, 31 i 36 tej dyrektywy,

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Według Komisji, lekarze wymienieni w art. 29 ust. d.1 i d.2 ustawy 3209/03 posiadają prawa nabyte w rozumieniu art. 36 dyrektywy Rady 93/16/EWG; z tego względu są uprawnieni do wykonywania działalności w charakterze lekarzy w ramach krajowego systemu zabezpieczenia społecznego i należy wydać im zaświadczenie poświadczające ich prawa nabyte. Przyznanie specjalności lekarza ogólnego bez wymogu odbycia przez zainteresowanych kształcenia specjalnego w tej dziedzinie jest sprzeczne z art. 30 i 31 dyrektywy. W rezultacie władze greckie są zobowiązane wycofać dyplomy, które zostały wydane z naruszeniem warunków dodatkowych dyrektywy.

(¹) Dz.U. L 165 z dnia 7 lipca 1993 r., str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunal London (Zjednoczone Królestwo) w dniu 31 stycznia 2008 r. — RCI Europe przeciwko Commissioners of HM Revenue and Customs**(Sprawa C-37/08)**

(2008/C 92/30)

*Język postępowania: angielski***Sąd krajowy**

VAT and Duties Tribunal London

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: RCI Europe

Strona pozwana: Commissioners of HM Revenue and Customs

Pytania prejudycjalne

1. Jakie czynniki należy wziąć pod uwagę w kontekście usług świadczonych przez skarżącą w zamian za:

- opłatę wpisową,
- opłatę subskrypcyjną, oraz
- opłatę za zamianę,

uiszczane przez członków należącego do skarżącej Weeks Scheme, w celu ustalenia, czy usługi te są „związane z” nieruchomościami w rozumieniu art. 9 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy VAT⁽¹⁾ (obecnie art. 45 dyrektywy 2006/112⁽²⁾)?